

[Himmelstrup.]

gjort for nogle dage siden, det ene til 4 pct. med en løbetid af 35 år, og det andet til 5 pct. med en løbetid af 25 år, bærer jo i virkeligheden en højere rente end den, der er tale om her.

Jeg forstår, at vi skal have dette lovforslag i udvalg, og det finder jeg også rigtigt. Dette udvalg vil komme til at arbejde i meget nær kontakt med de udvalg, som vil blive nedsat i forbindelse med de tillægslove, der naturligt knytter sig til det her foreliggende forslag. Alt i alt skønner jeg ikke rettere end, at man i det hele og store har valgt det rette med det lovforslag, der her foreligger, og jeg skal på mit partis vegne anbefale det til gennemførelse.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal ikke deltage i vurderingen af, hvad man har tænkt og skrevet i aviserne, men alene holde mig til det foreliggende lovforslag, som jo er i nøje overensstemmelse, kan man vel næsten sige, med den erklæring, som statsministeren afgav ved rigsdagens sammentræden i oktober om, at man på et eller andet tidspunkt ville stille en del af Marshall-gaveydelseerne til disposition. Selvom kreditmulighederne er væsentligt bedre end i oktober, synes det rimeligt, at man fra statens side, når man nu har disse gavebeløb, hjælper med til finansieringen af de ting, der efter de lovforslag, som følger efter, og som er omtalt i finansministerens forelæggelsestale, kommer i betragtning med henblik på forøgelse af fremtidens produktions effektivitet. Det kan vel være rimeligt, at man sætter disse penge i funktion til de formål, der er nævnt. Det havde naturligvis været bedre, om finansieringen kunne være foregået ad de sædvanlige kanaler — statens udlånsvirksomhed er efter min opfattelse stor nok i forvejen —, men det kan ikke nægtes, at de store lånebeløb, som der i visse tilfælde her er tale om, f. eks. for elektricitetsværker og telefonselskaber, gør det vanskeligt for pengeinstitutterne både at klare dette og samtidig i øjeblikket at betjene den almindelige kundekreds af mindre lånsøgere, som det jo dog først og fremmest er pengeinstitutternes opgave at hjælpe i forskellige situationer.

Med hensyn til renten er jeg ganske enig i de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Himmelstrup gjorde. Jeg tror, at man med de 5 pct. så nogenlunde har ramt det rigtige tal. Jeg hilser også med tilfredshed, at beløbet, efterhånden som det indgår fra de forskellige låntagere, skal afskrives

på reguleringskontoen. Det burde i og for sig påhvile denne generation at løse hele det problem, som er opstået som følge af besættelsen, for den nærmest følgende generation kan sikkert få besværligheder nok at klare.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen om denne rammelov, men tilsige en, velvillig behandling, idet jeg også henholder mig til det, der blev sagt i regeringserklæringen, som jeg nævnte før, at det er regeringens mål i samarbejde med nationalbanken at føre den samlede kreditpolitik således, at man søger at undgå et inflatorisk pres gennem overfyldning af pengemarkedet. For det er jo til syvende og sidst der, problemet ligger: om det er muligt ad pengepolitisk og finanspolitisk vej at holde tingene i balance. Og det tror jeg man nogenlunde har nået i øjeblikket. Det ærede medlem hr. Himmelstrup talte om at udskrive nye lån. Det kunne måske — det vil jeg dog have lov at sige står for min egen regning — være en overvejelse værd, om ikke tiden var inde til at undersøge, om det ikke netop er præmieobligationslåne, der i øjeblikket har den bedste kurs, og at man derfor måske midlertidigt skulle tænke på pány at udbyde et sådant lån.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det udvalg, jeg forstår vil blive nedsat.

Bertel Dahlggaard: Det er jo meget glædeligt — som dette lovforslag viser —, at den stærke uvilje mod at anvende en del af Marshallpengene til produktive formål på områder, hvor deres anvendelse kunne ventes at øge landets økonomiske evne, nu synes forsvundet hos regeringen og hos venstre og konservative, endogså i en sådan grad, at udlånet til rationalisering af mejerierne, hvilket de to ærede partier med en sådan fanatisme bekæmpede i sin tid, her er taget med. Det kunne efter den erklæring, der er afgivet af den højtærede indenrigsminister, ikke falde mig ind at gå ind på det spørgsmål, der for så vidt er rejst med artiklen i „Nationaltidende“ i dag. Det skulle da måske kun være for at sige, at medens den højtærede indenrigsministers erklæring var så tiltalende åben og bestemt, var det ærede medlem hr. Himmelstrups udtalelser jo knap så sikre. Han sagde, at han ikke var helt fremmed for den tankegang, der ligger i „Nationaltidende“s rent saglige indstilling. Når jeg hører den konservative ordførers loyale tilslutning til lovforslaget, får det mig til at sige, at jeg ville jo i og for sig nødig, om der